

Bakalářská práce studentky **Hany Vančurové** s názvem „*Holický novoševcovský cech ve světle dochovaných pramenů z let 1664-1868*“ si klade za cíl, jak je z názvu zřejmé, zmapovat historii a význam cechu holických novoševců v období 2. poloviny 17. století až do období 19. století.

Práce obsahuje i s přílohami 70 stran. Jejich číslování bych ovšem nezačínala až u úvodu. Struktura práce je promyšlená. Po obligatorním úvodu, v němž autorka uvedla cíl a koncepci své bakalářské práce, následuje kapitola zaměřená na dějiny Holic, a to se zvláštním zřetelem na období 17. až 19. století. Autorka nejprve provedla stručný průřez dějinami sledované lokality, neboť se potýkala s nedostatkem potřebné literatury. Zřejmě nedopatřením v první větě podkapitoly uvedla, že Slavníkovci byli vyvražděni v roce „966“. Poté se v připojené podkapitole zaměřila na vývoj holické samosprávy 16. – 19. století, neboť svým výzkumem prokázala, že v řadách konšelů v nejednom případě zasedali představitelé novoševcovského cechu. Protože je toto téma doposud také nezpracované, přináší ve své podkapitole pouze výběr informací, na které při svém bádání narazila a které jí byly dostupné z dosavadní literatury. Už z těchto pasáží je zřejmé, že si studentka osvojila citační normu, pouze bych doporučovala zkrácení křestního jména autora při opakování zdroje citace, místy zbytečně opakuje citaci po sobě následujícího zdroje – např. pozn. 87 a 88. Pravopisná a stylistická úroveň textu je až na výjimky (občas nadbytečná interpunkce) vcelku dobrá.

Druhá část práce je věnována problematice vývoje řemeslné výroby a cechů od středověku až do roku 1859 (s. 9-16). I v této části, kdy autorka vycházela zejména z již klasických prací Janáčkových a Wintrových, prokazuje orientaci v tématu. Ve třetí kapitole dosavadní pojednání rozšířila o náhled na vnitřní strukturu cechovních korporací (s. 17-21). Je chvályhodné, že v závěru této pasáže věnovala pozornost i úřední činnosti cechů a připomněla základní typy písemností, které byly cechy vydávány a vedeny. Jak je možno z textu pochopit dále, vytvořila si tím opět určitou základnu pro další výklad svého pojednání o novoševcích v Holicích.

Jádro práce a hlavní pramenný výzkum holických pramenů spočívá v kapitole čtvrté, kterou studentka rozčlenila na dílčí podkapitoly (s. 22-53). Nejprve stručně představila ostatní cechy, které vedle novoševcovského v Holicích působily. Od s. 24 se již věnuje novoševcům, kdy na úvod zmiňuje pramennou základnu, která je k tématu k dispozici. V dalším výkladu představuje chronologicky i tematicky výsledky svého výzkumu, které doplňuje údaji z dostupné literatury. Vedle počátků cechu se zvláště zaměřuje na jeho vnitřní organizaci, kdy

v nejednom případě i vhodně cituje metodou transkripce ukázky z pramenů; občas však chybuje v případě hranic větných celků (s. 39: „...*dožádal se za obeslání poctivého cechu a žádosti svou. Toho vyhledával...*“). V rámci pojednání o mistrech studentka vhodně zařadila diplomaticko-paleografickou analýzu nejstarší dochované knihy mistrů, kde prokázala osvojení si metodiky práce v oblasti těchto pomocných věd historických (s. 35-40). Výzkumem se jí též dařilo potvrdit, že v případě některých rodin můžeme sledovat novoševcovskou tradici už od 17. století (s. 52-53). O zániku novoševcovského cechu autorka stručně pojednala na s. 53. Pouze bych v rámci pojednání o novoševcích korigovala její tvrzení, že pojem *vidimus* je „doslovný přepis“ (s. 28), neboť je to listina, která ověřovala znění určité písemnosti formou insertu.

V závěru autorka shrnuje výsledky svého bádání a nastiňuje možnosti dalšího využití pramenné základny. Práci uzavírá soupis zkratk, pramenů a literatury (netypické je vyčlenění „ostatní literatury“; zřejmě titulů, které autorka pouze citovala, ale nevyužívala) a nakonec textová příloha obsahující opis cechovních artikulí z roku 1664. Jistě vhodné by bylo bývalo zařazení obrazové přílohy.

Předkládanou bakalářskou práci, která splnila cíle, jež si kladla, doporučuji k obhajobě. Výsledná známka bude záviset i na kvalitě obhajoby.

PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.